

delsforetagenders Skattefrihed. Flere Talere have opholdt sig her over og udtalt, at der ved Bestemmelser om Aktieselskabers Skattepligt og Forbrugsforeningers Skattefrihed er gjort Forskel paa By og Land. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) udtalte endogsaa, at det viste sig her, at naar Selskaberne havde Interesse for Landboerne, havde vi maaget det saa, at disse kunde knibe uden om Skatten. Det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds (Oscar Hansen) omtalte den samme formentlige Forskel mellem Aktieselskabers og Andelsselskabers Beskatning og udtalte, at man her satte en Grænse mellem By og Land, som han i høj Grad beklagede. Jeg mener nu, at alle disse Udtalelser om, at man stiller sig forskelligt over for Selskaber, der ere knyttede til By, og Selskaber, der særlig ere knyttede til Land, fuldstændig bero paa en Misforstaaelse. Det er en ganske uberettiget Sammenstilling at opstille Andelsselskaber og Aktieselskaber som noget, der ellers er et og det samme, og navnlig er det aldeles uberettiget, naar man vil opstille det saaledes, at man lægger Skat paa den ene Art, fordi den særlig er knyttet til Byen, og gør den anden Part skattefri, fordi den er knyttet til Landet. Thi hvad er et Andelsselskabs Nettoindtægt? og hvorledes skulde man kunne beskatte denne Nettoindtægt, tilsvarende et Aktieselskabs? I et Andelssvineslagteri lader man i Fællesskab Svinene slagte, salte og forsende til England, den enkelte Andelshaver har Fordel deraf, men hvorledes vilde man kunne paavise nogen Nettoindtægt for selve Andelsselskabet? Ganske vist er det ved Slagterierne saa, at naar Regnskabsaaret er sluttet, mødes Medlemmerne for at faa Overskuddet udbetalt. Men dette Overskud er jo slet ikke en Nettoindtægt for Slagteriet, der nu udbetales Parthaverne. Hvad de faa udbetalt er først den saakaldte tilbageholdte Øre. De fleste Slagterier have det jo saadan for at komme til billig Driftskapital, at de ikke udbetale Prisen for de leverede Svin fuldt ud, men tilbageholde 1 Øre pr. Pd. Svin. Endvidere er det umuligt fuldt at kunne udbetale hver Andelshaver til Brøk af Ører den Pris pr. Pd., hans Flæsk vil blive udbragt til. Derfor bliver der, naar Aaret er omme, en lille Restbetaling til hver. Men var det ikke saadan, at Andelshaverne, naar de leverede deres Produkter, havde Brug for Pengene, men skulde lade det hele staa, til Aaret var omme og Slag-

teriet kunde gøre Regnskabet op, saa vilde hver Andelshaver jo faa nøjagtig det, som i Virkeligheden hans Svin havde udbragt ved den Fællesdrift, der her foregaar. Og her er der altsaa ikke Tale om en eneste Øres Overskud eller om nogen Art Nettoindtægt for Andelsslagteriet, der kunde blive Genstand for Beskatning. Om den anden Art Andelsselskaber, Andelsmejerierne, udtalte det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), at det var aldeles urimeligt og aldeles ubegribeligt, at Andelsmejerierne ikke skulde betale Skat til Kommunen, da de jo kørte paa dens Veje, sled dens Veje op o. s. v. Men hvor skulde saa Grænsen være? Naar 3 Naboer bleve enige om at kerne deres Mælk i Samling, saa var dette dog ikke et Selskab, som gav Nettoindtægt, der kunde være et Skatteobjekt eller give Skat for at køre paa Vejene. Det samme gælder da, naar det er hele Byen eller saa godt som hele Byen, der bliver enig om at bearbejde deres Mælk i Fællesskab. Naar der derfor her og i Ekkoet ude omkring i Landet, i Pressen, i disse Dage saa stærkt tales om, at vi her ved disse Skattelove gøre Forbrugsforeninger skattefri og derved fordele andre Forretninger, drage en Grænse mellem By og Land ved at beskatte Aktieselskaber, men ikke Andelsforetagender, saa vil jeg dog ogsaa her erindre om, at med Hensyn til Forbrugsforeningers Beskatning har der faktisk slet ikke eksisteret nogen Uoverensstemmelse, derom har der ikke været nogen Strid under Forhandlingerne om disse Skattelove. Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, siger: „Samme Skattepligt paahviler Forbrugsforeninger, naar de fordele Varer til andre end Medlemmerne.“ I det andet Ting var der stillet et Ændringsforslag af Udvalgets Mindretal, altsaa Højre, hvori der sad 1 københavnsk Grosserer og 2 Købstadmænd. Ændringsforslaget gik ud paa at omredigere Paragraffen, saa den kom til at lyde, idet der nævnes, hvad der er skattefrit: „Og hvis det er Forbrugsforeninger, fordele de for Medlemmernes fælles Regning indkøbte Varer udelukkende blandt disse“. Begge disse Redaktioner sige det samme, den ene udtrykker det positivt, den anden negativt. I det her foreliggende Forslag siges der, at Forbrugsforeninger ere skattepligtige, naar de fordele Varerne til andre end Medlemmerne; i det af Mindretallet, Højre, stillede Forslag nævnes, naar de ere skattefri, nemlig naar de ikke fordele Varerne til andre end til Medlemmerne. Det er